

РЕШЕНИЕ

№ 3340

гр. София, 21.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 27.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **1154** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.1, ал.2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

С искова молба, постъпила в АССГ на 31.01.2020г., поправена с молба от 10.02.2020г. от Б. Ба, гражданин на Г., срещу Агенция „Митници“ е предявен иск за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 4629,25 евро и 1880,14 щатски долара от незаконосъобразно Наказателно постановление № 162/ 19.02.2014г., издадено от началника на Митница Аерогара С., заедно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху всяка от двете суми от 8.09.2017г. до датата на исковата молба, както и законната лихва върху тях от датата на исковата молба до окончателното им изплащане, както и разноските по делото.

Изложено е в исковата молба, че с разписка за задържане № 6417/ 28.12.2013г. при съставяне на Акт за установяване на административно нарушение № 98/ 28.12.2013г. от гражданина на Г. са задържани сумите 5000 щатски долара и 10 000 евро. Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 162/ 19.02.2014г., отменено при съдебното му обжалване с влязло в сила на датата на постановяването си Решение № 4818/ 17.07.2017г. по к н а х дело № 11769/ 2015г. на АССГ, IX касационен състав.

Според ищеца макар от външна страна да изглежда, че е имало основание за задържане на двете суми, всъщност не е било налице такова поради отмяната на наказателното постановление. Това означава, че иззетите суми е следвало незабавно

да бъдат върнати на гражданина на Г. заедно с обезщетение за забава в размер на законната лихва, считано от датата на задържането им – 28.12.2013г. до датата на връщането им – арг. чл.55 ЗЗД.

Още с възражението си срещу съставения АУАН № 98/ 28.12.2013г. ищецът е посочил начина, по който желае да му бъдат изплатени сумите – по банковата сметка на неговата съпруга. След влизане в сила на съдебното решение Б. Ба отправил писмена покана за връщане на сумите заедно с обезщетение за забава в размер на законната лихва, считано от датата на задържането им, както и сумите, които е платил като съдебни разноски.

За сумата 10 000 евро обезщетението за периода 28.12.2013г. до 8.09.2017г. (датата на плащане) е в размер на 3760,28 евро; за сумата 5 000 щатски долара обезщетението за периода 28.12.2013г. – 8.09.2017г. е в размер на 1880,14 щатски долара. Следователно по сметката на ищеца е следвало да бъдат платени 13760,28 евро и 6880,14 щатски долара; 1700 лв. разноски (1000 лв. за производството пред СРС и 700 лв. за това пред АССГ).

На 8.09.2017г. по посочената от ищеца сметка са постъпили 10 000 евро и 5 000 щатски долара, с което и съобразно чл.76, ал.2 ЗЗД, са погасени изцяло разноските, прихванати от евровата сума и изчислени по курса 1,9557 в размер на 869,25 евро, изцяло лихвите към датата на плащане и само частично главницата. Останала за плащане е главница в размер на 4629,25 евро и 1880,14 щатски долара.

Ответникът, Агенция “Митници“, чрез представител по пълномощие, отрича основателността и доказаността на иска. Сочи, че Б. Ба е поискал изплащане на задържаните суми, лихви върху тях и разноски с покана № 32-214826/ 2.08.2017г., която не съдържа данни за размера и основателността на претенциите за лихви и разноски. Сумите са изплатени с преводи от 8.09.2017г. при условията на чл.519 ГПК.

В съдебно заседание ищецът чрез адв. Г. поддържа иска и моли за уважаването му.

Ответникът Агенция „Митници“ чрез представител по пълномощие отрича основателността му.

Участващият по делото прокурор от Софийската градска прокуратура дава заключение за частична основателност на иска.

Административен съд София-град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема следното:

На 28.12.2013г. на основание чл.16, ал.1, т.9 от Закона за митниците ст. инспектор при закритата понастоящем Митница Аерогара С. в митнически пункт Летище С. – Терминал 2 е съставен протокол за личен преглед на Б. Ба, гражданин на Г., при която той извадил от вещите си 10000 евро и 5000 щатски долара.

На 28.12.2013г. от митническият служител Г. А. е съставена разписка № 0006417 за задържането на сумите 10 000 евро и 5 000 щатски долара по акт № 98/ 28.12.2013г. Сумата е задържана от гражданина на Република Г. Б. Ба, пристигнал в Република България с полет FB0432 от П..

Същия ден спрямо ищеца е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 98 за нарушение по чл.3 от Регламент 1889/2005 на ЕП, чл.11а, ал.1 от ВЗ във връзка с чл.2, ал.1 и чл.9 от Наредба № Н-1/ 01.02.2012г., срещу който следващия ден са подадени възражения.

На 29.12.2013г. между ищеца и адв. Г. е сключен договор за правна защита и съдействие бл. № 481669 с предмет процесуална защита и представителство срещу АУАН № 98/ 28.12.2013г. на инспектор в ТМУ Аерогара С. до окончателното

завършване на производството и последващи актове срещу възнаграждение от 900 лв., платимо в брой при подписване на договора 200 лв., а 700 лв. до първо съдебно заседание.

На 19.02.2014г. началникът на Митница Аерогара С. издал Наказателно постановление № 162, с което на основание чл.18, ал.1 от Валутния закон наложил на ищеца глоба в размер на 1000 лв. и постановил отнемане в полза на държавата на задържаните с разписка № 0006417/ 28.12.2013г. парични средства 5000 щатски долара и 10 000 евро.

По жалбата на Б. Ба срещу наказателното постановление е образувано н а х дело № 4817/ 2014г. на СРС, НО, 94 състав, по което той е представляван от адв. Г., участвала в осз на 10.11.2014г. и депозирала писмено становище. С постановено по делото на 23.07.2015г. решение наказателното постановление е потвърдено.

Въз основа на касационната жалба на адв. Г. срещу решението на въззивната инстанция е образувано к н а х дело № 11769/ 2015г. на АССГ, IX касационен състав, в чиито корици /л.27/ е сключеният на 22.06.2017г. между Б. Ба и адв. Г. договор за правна защита е съдействие с предмет процесуално представителство по к н а х дело 11769/ 2015г. срещу платено в деня на сключването му възнаграждение от 700 лв.

С постановено на 17.07.2017г. решение по делото наказателното постановление е отменено.

На 23.08.2017г. в Агенция „Митници“ е постъпило писмо на СРС със съобщение, че наказателното постановление е отменено.

На 02.08.2017г. в Митница Аерогара С. е постъпила покана от Б. Ба за незабавно връщане на задържаните суми заедно с обезщетение за забава в размер на законната лихва, считано от датата на задържането им 28.12.2013г. до датата на изплащането им. Отделно се претендира обезщетение за вреди във връзка с водене на производството по оспорване на НП – заплатен хонорар за адвокат 1000 лв. за СРС и 700 лв. за АССГ. Посочена е и банковата сметка, по която да бъде възстановена сумата.

С писмо от 10.08.2017г. от ищеца е изискано представяне на препис от решението както и документ, удостоверяващ съществуването на банковата сметка – последното е постъпило на 25.08.2017г.

От Митница Аерогара С. е изготвено Нарездане за презграничен превод от 7.09.2017г., заверено в банката на 8.09.2017г. за 10 000 евро и за 5000 щатски долара.

При горната фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл.203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица.

Правната квалификация на иска е по чл.1 ал.1 от ЗОДОВ: държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като когато вредите са причинени от незаконно действие или бездействие, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

Фактическият състав на правото на обезщетение за вреди включва следните елементи: вреда, незаконен акт, действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка между вредата и акта, действието и/или бездействието.

Заявената искова претенция за обезвреда произтича от отмяната на Наказателно постановление № 162/ 19.02.2014г., издадено от началника на Митница Аерогара С.. Поддържа се, че поради отмяната на санкционния акт основанието за задържане на двете суми от гражданина на Г. изначално не е (било) налице.

Съгласно мотивите по т. 1 от ТП № 2/19.05.2015 г., следва да се приеме, че издаването на наказателно постановление е последица от изпълнение на нормативно възложени задължения, упражнена административнонаказателна компетентност, законово предоставена на органите в рамките на административната им правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност и в този смисъл същото представлява властнически акт, издаден от административен орган и въпреки че поражда наказателноправни последици, е правен резултат от санкционираща административна дейност.

Съдебната отмяна на НП № 162/ 19.02.2014г. на началника на Митница Аерогара С. обективира настъпването на първия елемент от фактическия състав на отговорността по чл.1 от ЗОДОВ.

Първата от тях е имуществена загуба в размер на 1700 лв. разноски по делата, образувани по неговата жалба срещу НП.

Установява се от договора за правна помощ, сключен между ищеца и адв. Г. на 29.12.2013г., бл. № 481669 с предмет процесуална защита и представителство срещу АУАН № 98/ 28.12.2013г., че към цитираната дата адв. Г. е получила сумата от 200 лв. Налична е уговорка адвокатът да получи от гражданина на Г. още 700 лв. до първото съдебно заседание, но по н а х дело № 4817/2014г. по описа на СРС не са посочени доказателства за изпълнението ѝ (такива на са ангажирани и в настоящето производство).

На 22.06.2017г. между адв. Г. и Б. Ба е сключен договор за правна защита и съдействие с предмет процесуално представителство по касационното дело срещу платено в деня на сключването му възнаграждение от 700 лв.

Следователно искът за обезщетение на имуществени вреди – разходи за процесуално представителство във въззивното и касационното производство от отмененото НП би бил основателен и доказан за сумата 900 лв. Но ищецът твърди, че сумите за заплатени съдебни разноски са погасени от ответника чрез извършеното на 7.09.2017г. плащане.

Втората имуществена вреда ищецът извежда от института на неоснователното обогатяване. Поддържа се, че за времето от задържането на сумите (28.12.2013г.) до връщането им от митническият орган на 7.09.2017г. върху всяка от тях е дължима законна лихва – върху сумата 10 000 евро тя е в размер на 3760,28 евро, а върху сумата 5000 щатски долара тя е 1880,14 долара. И тъй като изпълнението на задължението за връщането им на 8.09.2017г. не покрива цялото задължение на ответника, погасяват се най-напред разноските, след това лихвите и най-после главницата – чл.76, ал.2 ЗЗД.

С оглед приложимостта към настоящия спор на разрешението, дадено с т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на Общото събрание на съдиите на Гражданска колегия на Върховния касационен съд, постановено по тълк. д. № 3/2004 г., че "При незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаваните

административни актове, при нищожните - това е моментът на тяхното издаване, а за незаконни действия или бездействия на административните органи - от момента на преустановяването им", би било дължимо присъждане на законната лихва върху обезщетението от 17.07.2017г. до окончателното негово изплащане на 7.09.2017г.

Законна лихва върху задържаните суми 10 000 евро и 5000 щ. долара за периода 28.12.2013г. – 7.09.2017г. не е дължима и по следните съображения:

Задържането на сумите 10 000 евро и 5000 щатски долара на 28.12.2013г. е извършено в рамките на и едновременно с издадения Акт за установяване на административно нарушение № 98 от 28.12.2013 г. и съставлява правно действие, базиращо се на разпоредбата на чл.229, ал.1 и 2 от Закона за митниците във вр. с чл. 20 от Валутния закон в приложимата редакция - задържане на вещите, предмет на нарушението като обезпечение на възможността за окончателното им отнемане с влязло в сила НП, т. е. като обезпечение на административнонаказателното производство, образувано с издадения АУАН. Това изземване не е неоснователно, тъй като към датата на извършването му, то се основава на закона и е осъществено по разпоредения в него ред с нарочна разписка.

Ищецът обаче поддържа, че при условията на чл.76, ал.2 ЗЗД плащането на 7.09.2017г. от Митница Аерогара С. има погасителен ефект върху разноските, лихвите и част от главниците и съдът е обвързан от заявените от него твърдения и искане. Плащането на сумите 10000 евро и 5 000 щатски долара – толкова, колкото са задържани при съставянето на АУАН сочи, че ответникът е погасил главниците на своето задължение – чл.76, ал.1, изр.2 ЗЗД. Това означава, че искът за репарирание на вреди, представляващи част от главниците на двете суми, е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора и при своевременно заявеното искане на ответника се следва юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 100 лв. предвид обема и качеството на осъществената процесуална защита.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Б. Ба, гражданин на Г., срещу Агенция „Митници“ иск за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 4629,25 евро и 1880,14 щатски долара от незаконосъобразно Наказателно постановление № 162/ 19.02.2014г., издадено от началника на Митница Аерогара С., заедно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху всяка от двете суми от 8.09.2017г. до датата на исковата молба, както и законната лихва върху тях от датата на исковата молба до окончателното им изплащане, както и разноските по делото.

ОСЪЖДА Б. Ба, гражданин на Г., да заплати на Агенция „Митници“ 100 (сто) лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

